

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/340/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7711215935
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7711215935.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudkýň JUDr. Angely Čechovej a JUDr. Jarmily Čabaiovej vo veci žalobcu Y. P. V., akciová spoločnosť, V., D. X, IČO: 00492 736, proti žalovaným 1. L. P. V., bytom U., H. X, zast. GARANT PARTNER legal, s.r.o., Bratislava, Einsteinova 21, IČO: 36 856 380, 2. C. L. V., bytom U., H. X, o zaplatenie 93,72 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 19C 27/2012-72 z 9.7.2012 Okresného súdu Michalovce

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovaným sa prisudzuje náhrada trov odvolacieho konania každému vo výške po 14,54 €, spočívajúca v trovách právneho zastúpenia a žalobca je povinný u žalovaného v 1. rade ju zaplatiť GARANT PARTNER legal, s.r.o. a u žalovanej v 2. rade priamo do jej rúk, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom žalobu zamietol a žalobcu zaviazal nahradiť žalovaným v 1.a 2.rade trovy konania 16,50 € a trovy právneho zastúpenia 715,31 € a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku, na účet ich právneho zástupcu.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa voči žalovaným domáhal zaplatenia 93,72 € s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že dňa 12.4.2011 v čase od 9.10 hod. mu príslušník Krajského dopravného inšpektorátu v Bratislave nariadil odstrániť motorové vozidlo U. J., ktoré po naložení bolo odvezené a zaparkované na odstavnej ploche V. X v V., pričom voči žalovanému v 1.rade si nárok uplatnil podľa § 420 ods. 1 Obč. zákonníka a voči žalovanej v 2.rade ako prevádzkovateľke vozidla pohľadávka bola uplatnená v zmysle § 43 ods. 4 zák.č. 8/2009 Z.z. Vzal do úvahy obranu žalovaných, ktorí namietali, že vozidlo v čase jeho odstraňovania netvorilo prekážku cestnej premávky a spochybnili tiež výšku uplatnených nákladov spojených s jeho odťahom s tým, že žalobca môže požadovať iba skutočne preukázané a priamo vyložené náklady na konkrétny prípad a nemôže vychádzať z paušálnej sumy. Zistil, že dňa 12.4.2011 na základe pokynu príslušníka PZ bol vykonaný odťah motorového vozidla U. J.. zo K. H.. Č.. X X. V. a toto bolo umiestnené na V. H.. Č.. X a za odtiahnutie vozidla boli vyčíslené náklady vo výške 93,72 €, ktoré žalovaní odmietli uhradiť. Reprodukoval obsah vyjadrenia žalovaného v 1.rade a zo znaleckého posudku Výskumného ústavu riadenia hodnoty podniku a súdneho inžinierstva a.s. mu vyplynulo, že tento ústav stanovil kalkuláciu odstraňovania vozidiel z mestských komunikácií za obdobie roka 2010. Právne vec posúdil podľa § 1 ods. 1, § 2 ods. 2, § 25 ods. 1 písm. f/ a § 43 ods. 1, ods. 4 písm. a/, ods. 5 zák.č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a za nesporné považoval, že žalovaný v 1.rade sa dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky a že žalobca, ako správca komunikácie, resp. na to oprávnená právnická osoba obce bol oprávnený vykonať odtiahnutie vozidla tvoriaceho prekážku v cestnej premávke. Za opodstatnenú považoval námietku vznesenú žalovaným v

1.rade týkajúcu sa nepreukázania výšky nákladov za odťahnutie motorového vozidla, nakoľko v zmysle ust. § 43 ods. 1, ale aj 4 a 5 zák.č. 8/2009 Z.z. žalobca môže požadovať iba náklady spojené s odstránením konkrétneho vozidla a tieto sú závislé od vzdialenosti, na ktorú sa odťah vozidla vykonal, od toho, aké mechanizmy sa pritom použili, aké boli náklady na prevádzku týchto mechanizmov, prípadne koľko osôb odťah vykonal a pod. Mal za to, že žalobca svoj nárok takýmto spôsobom neodôvodnil a predložil iba znalecký posudok skúmajúci celkové náklady žalobcu za odťah vozidiel v r. 2010, hoci vozidlo žalovaného bolo odťahané v apríli 2011. Priklonil sa tiež k názoru žalovaného, že netvoril prekážku v cestnej premávke, keďže tento evidentne parkoval na chodníku, kde zásadne parkovanie nie je zakázané a neparkoval na ceste. Z predloženej fotodokumentácie nevedel určiť, či časť chodníka bola označená ako nástupište pre MHD, resp. či išlo o časť komunikácie vyznačenú bezpečnostným značením pre nástup do prostriedkov MHD, avšak posúdenie tejto otázky by si vyžadovalo podľa neho ďalšie dokazovanie, nadbytočné už pre nepreukázanie výšky skutočných nákladov za odťahnutie vozidla. Vzhľadom na uvedené nárok voči oboj žalovaným zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešným žalovaným priznal nárok na ich náhradu, keď tieto pozostávali zo zaplateného súdneho poplatku za odpor a z trov právneho zastúpenia 715,31 €. Trovy právneho zastúpenia vypočítal podľa vyhl.č. 655/2004 Z.z. a okrem odmeny a režijného paušálu za dôvodne uplatnené považoval i náklady cestovných výdavkov právneho zástupcu žalovaných a náhradu za stratu času.

Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca, navrhol ho zrušiť a žalobe v celom rozsahu vyhovieť. Citoval § 43 ods. 5 zák.č. 8/2009 Z.z. a § 84 zák.č. 372/1990 Zb. a bol toho názoru, že odťah vozidla v danej veci bol dôvodný čo uznal aj žalovaný v 1.rade uhradiac blokovo pokutu vo výške 20,- €. Poukázal na to, že hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava ako zakladateľ a jediný jeho vlastník zriadil a výkonom poveril Y. P. V., a.s., pričom hlavným predmetom jeho činnosti je mestská hromadná doprava a musí preto hospodárenie strediska odťahovacej služby viesť oddelene a prípadná strata strediska by musela byť krytá z verejných zdrojov. Preto je potrebné účtovať na konkrétny odťah všetky finančné náklady, ktoré mu v súvislosti s vykonaným odťahom vznikli a boli vynaložené na zabezpečenie plnenia tejto verejnej služby. Keďže vykonáva odťahy z centrálnej časti Bratislavy, kde je rozdiel kilometrových vzdialeností jednotlivých odťahov vo vzťahu k ostatným nákladom minimálny a nakoniec aj ťažko vyčísliteľný, uplatňuje si paušálnu sumu za odťahy. S takýmto spôsobom určenia ceny za odťah vozidla sa stotožnil aj Krajský súd v Bratislave v odvolacom rozsudku č.k. 5Co 122/07 zo dňa 8.4.2008. Priznanú náhradu trov konania považoval za neprimerane vysokú, nakoľko predmet sporu neprevyšoval sumu 500,- € a išlo tak v zmysle § 200ea ods. 1 O.s.p. o drobný spor. Súd prvého stupňa tak mal podľa neho trovy právneho zastúpenia primerane znížiť.

Žalovaní vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu navrhli rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť a zaviazat žalobcu nahradiť im trovy odvolacieho konania. Trvali na tom, že v čase odťahu vozidlo netvorilo prekážku cestnej premávky a nebol daný dôvod na jeho odťahnutie. S poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.11.2011 sp.zn. 2M Cdo 20/2009 mali za to, že právny vzťah medzi žalobcom a nimi nezakladá možnosť vzniku zodpovednostného vzťahu a z neho vyplývajúceho nároku na náhradu škody a v súvislosti s nárokom žalobcu nebolo možné použiť ani ust. § 438 Obč. zákonníka. Citovali ďalej z rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3Cdo 70/2003 a 6M Cdo 22/2010 a upozornili, že žalobca mohol požadovať iba skutočne, preukázateľne a priamo vynaložené náklady, ktoré boli skutočne vynaložené na konkrétny prípad a tieto náklady nemohol vyčísliť ako paušálnu sumu. Žalobca síce poukazyval na kalkuláciu odstraňovania vozidiel z mestských komunikácií za obdobie r. 2010, avšak v žiadnom relevantnom dokumente nezdôvodnil a nepreukázal skutočne a priamo vynaložené náklady, vynaložené v uvedenom konkrétnom prípade odťahu.

Podľa § 214 ods. 1 O.s.p. na prejednanie odvolania proti rozhodnutiu vo veci samej nariadi predseda senátu odvolacieho súdu pojednávanie vždy, ak

a) je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie,

b) súd prvého stupňa rozhodol podľa § 115a bez nariadenia pojednávania a je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie,

c) ide o konanie vo veciach porušenia zásady rovnakého zaobchádzania,

d) to vyžaduje verejný záujem.

Podľa ods. 2 cit. ust. v ostatných prípadoch možno o odvolaní rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania.

Odvolací súd prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania (214 ods. 2 O.s.p., keďže v posudzovanej veci nejde o žiadny z prípadov uvedených v § 214 ods. 1 O.s.p.), za dodržania podmienok stanovených v § 156 ods. 3 O.s.p., keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bez nariadenia pojednávania bolo riadne oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach a to v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1,3 O.s.p. a rozsudok potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p. lebo z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov je vecne správny.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa a s odôvodnením napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje.

Žalobca podané odvolanie odôvodnil odvolacími dôvodmi uvedenými v § 205 ods. 2 písm. c/, d/ a f/ O.s.p., t.j. tým, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ani jeden z týchto uplatnených odvolacích dôvodov nie je daný.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku z hľadiska skutkových záverov nezistil, že by skutkové zistenia súdu prvého stupňa nezodpovedali vykonaným dôkazom, alebo že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplynuli alebo v konaní nevyšli najavo. Skutkový stav bol objasnený v dostatočnom rozsahu pre rozhodnutie a správne skutkové zistenia boli prvostupňovým súdom správne podradené pod hmotnoprávne predpisy a z nich vyvedené zodpovedajúce závery o právach a povinnostiach účastníkov konania.

Súd prvého stupňa za nesporné považoval, že žalovaný v 1.rade zaparkovaním osobného motorového vozidla v blízkosti zastávky MHD sa dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky (§ 25 ods. 1 písm. f/ zák.č. 8/2009 Z.z.) ako aj to, že žalobca ako správca komunikácie bol oprávnený vykonať odťah vozidla tvoriaceho prekážku v cestnej premávke.

Za opodstatnenú však považoval námietku vznesenú žalovaným v 1.rade, týkajúcu sa nepreukázania výšky nákladov za odtiahnutie motorového vozidla a (aj) z tohto podstatného dôvodu žalobu zamietol.

Je potrebné prisvedčiť názoru žalovaných i právnemu záveru súdu prvého stupňa, že za odtiahnutie motorového vozidla možno od jeho prevádzkovateľa požadovať iba náklady, ktoré boli skutočne a priamo vynaložené na odtiahnutie vozidla a preto v každom jednotlivom prípade je táto suma odlišná a závislá od vzdialenosti miesta, z ktorého bolo vozidlo odtiahnuté do miesta, kam sa odtiahnuté vozidlo umiestnilo a závisí aj od dopravných technológií a prostriedkov, ktoré boli na odťah použité.

Žalobca v prejednávanej veci nepreukázal, aké náklady mu skutočne a preukázateľne vznikli v súvislosti s odťahom predmetného motorového vozidla. V konaní zostal pasívny a obmedzil sa len na

predloženie fotokópie znaleckého posudku č. 77/2011, vypracovaného za účelom stanovenia kalkulácie odstraňovania vozidiel za obdobie roka 2010. Keďže k odťahu vozidla v tejto konkrétnej veci došlo v r. 2011, predložený posudok sa javí ako nepoužiteľný a bez ďalšieho nemôže slúžiť ako východisko pre kalkuláciu individuálnych nákladov spojených s preskúmaným odťahom. Žalobca v konaní nereagoval ani na oprávnenú námietku žalovaných, že v danom prípade odťah bol realizovaný len na skutočne krátku vzdialenosť, medzi ulicami K.Á. a V. X. V.. S prihliadnutím na túto minimálnu vzdialenosť táto skutočnosť nepochybne by sa prejavila na výške individuálnych nákladov odťahu.

Úlohou žalobcu v konaní bolo poskytnúť súdu dostatočné podklady pre rozhodnutie aj v časti stanovenia nákladov na odstránenie motorového vozidla žalovaných, avšak v tomto smere si svoju dôkaznú povinnosť nespĺnil ani v minimálnom rozsahu umožňujúcom použiť úvahu v zmysle § 136 O.s.p.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Dôkaznú povinnosť v zmysle cit. ust. môže účastník plniť od začiatku konania. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré uvedie v žalobe a ktoré tvrdí počas konania. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v tom rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva v zmysle hmotného práva na účastníkovi konania. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom v opačnom procesnom postavení než je účastník, ktorý nespĺnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť. Dôkazným bremenom v spojitosti s dôkaznou povinnosťou sa rozumie zodpovednosť účastníka za výsledok konania, ktorý závisí od zistení súdu z navrhnutých a aj vykonaných dôkazov.

V posudzovanej veci, vzhľadom na vyššie uvedené, pri nedostatočných skutkových podkladoch súd prvého stupňa žalobu správne zamietol a s jeho rozhodnutím možno súhlasiť. Správne je i rozhodnutie o trovách konania, priznávajúce úspešným žalovaným (§ 142 ods. 1 O.s.p.) nárok na ich náhradu. S prihliadnutím na charakter sporu a skladbu priznaných trov neboli splnené podmienky pre aplikáciu § 150 ods. 2 O.s.p. Trovy konania žalovaných spočívajú predovšetkým v trovách právneho zastúpenia, ktoré vznikli v spojení s účasťou ich právneho zástupcu na pojednávaní 18.4.2012. Súdna prax všeobecne priznáva právnym zástupcom účastníkov - advokátom, možnosť vykonať cestu z miesta ich sídla do sídla konajúceho súdu osobným motorovým vozidlom. Nakoľko platná právna úprava umožňuje účastníkom poveriť ich zastupovaním advokáta, ktorý nemusí mať sídlo totožné so sídlom súdu prejednávajúceho danú vec (sídlo môže byť značne vzdialené, ako tomu v danej veci bolo), uplatnené trovy sú primerané. Ich krátením by nesporne bola ťarcha trov prenášaná na procesne úspešných žalovaných.

Žalovaní mali i v odvolacom konaní úspech a keďže si uplatnili náhradu trov odvolacieho konania a túto aj v lehote vyčíslili, bola im priznaná náhrada trov odvolacieho konania pozostávajúca z odmeny a náhrady hotových výdavkov ich zástupcu - advokátskej kancelárie (§ 211 ods. 2, § 142 ods. 1 O.s.p.) podľa vyhl.č. 655/2004 Z.z. Odmena bola priznaná za jeden úkon právnej služby a to vyjadrenie k odvolaniu z 18.9.2012 v základnej sadzbe 16,60 €. Za tento úkon patrí aj paušálna náhrada 7,63 € a odmenu a náhradu je potrebné zvýšiť o DPH 4,85 € (§ 18 ods. 3 cit. vyhl.) a celkom trovy u oboch žalovaných predstavujú 29,08 €. V priebehu odvolacieho konania (2.5.2013) žalovaná v 2.rade vypovedala plnú moc advokátskej kancelárii GARANT PARTNER legal s.r.o. a preto trovy odvolacieho konania je žalobca povinný žalovaným zaplatiť oddelene (diferencovane).

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.